

TÌNH CHIẾN HỮU

Cảm đề tác phẩm “Cát Bụi” Của cô nhiếp ảnh gia Nguyễn Ngọc Hạnh

Tôi quen anh trong quân trường Thủ Đức
Hai đứa cận kề, giường dưới giường trên
Anh chôn nhau cắt rún ở Hưng Yên
Phải bỏ xứ từ Bắc Nam chia cắt

Lúc di cư cha anh Việt cộng bắt
Chẳng tin về, sống chết biết ra sao?
Nhắc chuyện xưa mẹ nước nở nghẹn ngào
Buổi tái hợp, vẫn còn xa vời vợi!

Ra đơn vị, anh về miền Đồng Hới
Tôi toán quân Biệt Kích sống tung hoành
Khi Đồng Xoài, lúc Chương Thiện, Khe Sanh
Sáng Giồng Trôm, chiều Bà Bèo, Long Định

Tình chiến hữu làm đẹp tâm hồn lính
Vui bất ngờ có lần gặp lại anh
Khi quân về quét giặc ở Phước Thành
Vùng xôi đậu, chiến khu Đ của địch

Đêm tao ngộ, hàn huyên chưa thỏa thích
Pháo giặc bừa, bao đồng đội thương vong
Anh công tôi vượt mìn, bẫy, hầm chông
Ra quốc lộ, chờ trực thẳng vận chuyển

Ngày tháng dài dưỡng thương quân y viện
Tôi gặm đời như tơ nằng mong manh
Mạng sống lung lay trên nước chiến tranh
Lòng ái quốc mới thật là vĩnh cửu...

Dạ trung kiên tự bao đời hiện hữu
Tạo cho người tiết tháo đẹp vô biên
Yêu nước, thương nòi, đọc sách thánh hiền
Ồn người trước sáng ngời lòng dũng cảm

Rời bệnh viện, tôi ra miền Thạch Hãn
Bước chinh nhân đường bôn tập cheo leo
Khi dừng chân cắm trại dưới chân đèo
Khi giải nắng vượt qua vùng cát trắng

Anh ngã gục giữa một chiều tắt nắng!
Khi lọt vòng Tam Giác Sắt miền Đông
Vợ của anh không tìm được xác chồng

Vẫn tưởng niệm quán vành khăn tang trắng

Hai năm sau, trong tình cờ cay đắng
Tôi gặp anh không trọn vẹn hình hài
Máu thịt khô còn bám *tám thẻ bài*
Tên họ với số quân còn rõ nét!

Anh nằm đó, trải mưa dầm gió rét!
Thịt rả tan ngấm đất, bón cây lành
Cho hoa tươi, cho chồi lá thêm xanh
Xin cầu nguyện anh về miền vĩnh độ

Ở nơi đó không hận thù, thống khổ
Có mùa xuân vĩnh viễn đẹp huy hoàng
Có tình thương và hạnh phúc miên man
Hoa nhân ái trong lòng người nở rộ...

Khắc bia cây, đá chất thành nấm mộ
Nén hương lòng âm ỉ thấp tim tôi
Nhớ mắt anh ngày mẫn khóa sáng ngời
Thao trường vọng lời: *“Trừ gian diệt bạo!”*

Anh nằm đó hay bên giòng Nhật Tảo
Dưới Trường Sơn hay nhánh cuối Cửu Long
Ái Địa Đầu, vùng Cực Bắc Phước Long
Đâu đâu cũng vẫn trong lòng đất Việt

Tôi giờ nón, nổ súng chào già biệt
Bước quân hành mong ta được bên nhau
Đường đấu tranh gian khổ, tôi tự hào
Có hồn phách anh linh người chiến hữu!

DƯ THỊ DIỄM BUỒN

Email: dtdbuon@hotmail.com

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/DuThiDiemBuon.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MANG VỚI HƠN 11500 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC